

[Hanne Reintoft.]

vores opfattelse er et utroligt behov for udbygning både af kulturliv og fællesliv på alle områder.

Vi finder udgifterne ved forslaget gennemførelse beskedne, når man ved, hvor vigtigt det, det drejer sig om, er, og kan derfor som sagt godt gå ind for forslaget i det store og hele.

Der er imidlertid nogle tvivlsspørgsmål, som vi gerne vil have besvaret. For det første kan jeg ikke umiddelbart af forslaget aflæse, hvordan man har tænkt sig at gå frem med normeringer af stillinger og lønninger i det københavnske område. Jeg har nok forstået, at der skal finde en forhandling sted mellem kulturminister og København, Københavns amtsråd og Frederiksberg, men jeg vil godt høre lidt konkret, om ministeren mener, at der kan gives retningslinjer for lønninger og sådan noget, så vi undgår de meget store økonomiske svælg, der i dag i det københavnske teaterliv er mellem ledere, førende skuespillere og de øvrige teatermedarbejdere. Jeg ved, at man for landsdelsscenerne har en løsning på de problemer, og jeg vil meget gerne høre, om man har nogle planer her.

Jeg må også deltage i beklagelsen over, at vores velfungerende og velbesøgte børneteatre ikke har kunnet medtages i støtteordningen. Vi finder, at børneteateret er en meget vigtig ting, også for at give børnene et sundt og godt forhold fremover til kulturliv og skuespilkunst, og jeg synes, man konkret kan spørge, hvorfor et vel-etableret og efterhånden gammelt teater som Det lille Teater og for den sags skyld også Ishøj Børneteater ikke kunne komme med i ordningen.

Der rejser sig et lignende problem for de forskellige teatergrupper og de opsøgende teatre, som i de senere år har haft et udmærket gennembrud, og som jo netop får tag i de mennesker, der traditionelt har været tilbageholdende med selv at komme i teateret. De får ikke nogen mulighed her. Når vi godt vil gå ind for lovforslaget, så er det, fordi jeg tror, at også disse grupper på lang sigt er vel tjent med dette forslag, for får vi nedlagt alt, hvad der hedder teaterliv i Københavnsområdet, så er det helt givet, at det også vil slagte de små

teatre og de opsøgende teatre. Alligevel havde der måske været mulighed for at overveje, om støtten til nogle af disse teatre ikke kunne have været medinddraget.

Så vil jeg gerne vide, hvordan det skal gå med de støtteberettigede teatre, hvis et af dem må lukke; ophører støtten blot, eller kan den overføres til andre scener? Og til sidst: hvordan skal vi forholde os, hvis et nyt og velfungerende teater dukker op og ikke hører med i støtteordningen?

Jeg ser gerne disse spørgsmål besvaret, men vil ellers gerne deltage i udvalgsarbejdet om at få noget fornuftigt ud af dette.

Jes Schmidt (CD):

Kulturministeren ønsker med sit forslag om en Københavns landsdelsscene at sanere hovedstadens teatre; det er noget, som er meget forståeligt. Det vil betyde en merudgift på ca. 1,4 mill. kr., et tal, som nok må tages med et vist forbehold, for der er ingen tvivl om, at hovedstadens teatre er ude i finansielle vanskeligheder, det har de til fælles med mange andre foretagender i det private erhvervsliv. Der kan siges hertil — og det er vistnok allerede blevet sagt her i dag — sådan er vilkårene, kan I ikke klare jer, så må I lukke. Men vi ved, at sagen ikke er så enkel endda.

Spørgsmålet om subventionering af teatre har næsten siden tidernes morgen spillet en meget stor rolle, i hvert fald her i Europa. Teatrene har af kejsere og konger, fyrster og præsidenter modtaget understøttelse, og i de lande, der kalder sig socialistiske, er subventionering af teatre total, dog med den betingelse at de stiller sig fuldt og helt i statens tjeneste, altså også propaganda-tjeneste.

Ganske generelt kan man vel sige, at det at fremme kunsten er at højne livets kvalitet, og fattigt er det land, som ikke tror at kunne tillade sig kunst. På den anden side kan det blive en sovepude for teaterfolk, dersom de alle kan være sikker på dækning af underskuddet. Heri ligger en fare og et problem også i det foreliggende lovforslag. Ja, en sådan status kan endda føre til et vist åndeligt hovmod og til formynderi over for befolkningen. Opgaven er derfor ikke så let: på den ene side at give